

Sietämätöntä julmuutta

Julkaistu 4.2.2021

Kirjointanpa omasta kokemuksesta, jollekin voi olla hyödyksi toiselle ei. Tulee parin viikon kuluttua 2 vuotta itsenäistä asumista. Kolme aikuista työelämässä olevaa lasta, kaikkien kanssa hyvässä terveessä suhteessa. Ex-vaimoon suhde edelleen hyvä, vaikka viina meidät toisistamme vieroittikin. Lähes päivittäistä viesteilyä, puheluita...Joulut, perhejuhlat vietetään yhdessä. Kukin asuu ja oleilee omillaan.

Pullo, tölkki, laatikko, viiniä, viinaa ihan sama, kunhan sai pöhinää pönttöön. Olin kotitissuttelija en sosiaalinen juoppo. Katkot/laitokset tulivat 2018-19 tutuiksi, mutta ei laitoksista minulle ollut apuja, olivat lähinnä päihteenkäyttäjän korkeakouluja. Mutta tulipa harjoiteltua raittiina olemisen sietämätöntä kurjuutta! Lopulta loppukesän 2019 aikana ajauduin tilanteeseen, jota kroppa ei yksinkertaisesti enää kestänyt. Muutaman kerran lansirilla sairaalaan, ja lopulta tilanne oli, että ennen kuin lääkitystä voitiin edes harkita, promillet piti saada pois. Alle 0,5 tason saavuttamiseen meni kolmatta päivää! Pari viikkoa letkuja, lääkkeitä, kävelemisen yrittämistä, jopa pelkkä istumaan nousu tuntui mahdottomalta. Siirto toiseen sairaalaan, ja siellä siirto geriatriselle (psykykinen) "suljetulle" osastolle.

Muutaman kerran hoidon kuluessa kävin tervehtimässä Pietaria taivaan portillaan, mutta ei ottanut vielä vastaan. Hassua miten itse tuntee mielessään olevansa terve. Aivot kykenevät toimimaan, mutta mitään ei tapahdu. Tai tapahtuu paljonkin; lepareista Houdinin lailla irti, hygieniahaalarit pois päältä ja silpuksi, verhoista ajattelin kai tehdä pakoköyden... Aivojen puoliskot elivät riippumatta toisistaan, kun vasen vietti rauhallista joulua oli oikea jo hilpeissä uudenvuoden tunnelmissa.

Puheestani ei saanut selvää ja kun aloin puhumaan suolsin ensin ruotsia. Kun viinamyrkyt 3 kk:n jälkeen olivat haihtuneet, ruumiin sopeutuminen uuteen tapahtui nopeasti. Piuhat aivoissa löysivät oikean vastineensa ja muutamassa viikossa olin kypsä palaamaan normaaliin tai siis Oikeaan normaaliin. Alkoholista en ole juonut lähes 2½ vuoteen. Alkoholiton viiniä ja olutta muutama kertaan. A-klinikalla tasasin väliajoin, sitten tuli SARS-CoV-2 ja kohta taitaakin olla jo ½ vuotta edellisestä tapaamisesta.

Ajokortin sain takaisin lämmittämään lompsaa, ostin ilokseni moottoripyörän. Kortin vei huru-ukko aikoina päihdelääkäri ei poliisi. Pidin huolen, etten ajanut alkoholia nauttineena. Puhalsin mukanani kuljettamaani kalibroituun mittariin ennen rattiin tarttumista.

Ei voi sanoa, että elämä leveänä hymyilisi, mutta ainakin se virnisteleee vienosti. Ajatus on kirkas, psyyke hyvä, ehkä fyysisen kunnon heikkous on ainoita jäänteitä hirmuliskosta, joka asusteli sisälläni vuosikymmeniä. Kun lisko nyt on päässyt vapauteen, riekkumaan muille maille vierahille, voin toivottavasti jatkaa elontietä melkein normaalisti. Täysin normaaliksi se ei muutu, siitä pitävät huolen sairaudet, muistot ja varsinkin NE muistot! Jotka vuosien takaa ovat palanneet selkeinä tasaamaan tietäni takaisin elämään.

Loppusanoina alkoholistin näkökanta. Valehtelijana, liioittelijana alkoholisti on mestari. Kyky muovata asioista itselleen mieluisia on meille luontaista. Kuka alkoholisti on aina vastannut AUDIT-kyselyyn rehellisesti, en minä ainakaan. Jos hoitaja tai terapeutti kysyy -paljonko on tullut juotua-, kuuluu vastaus yleensä "no ihan muutama vaan -saunan jälkeen" = pullon kossua tuossa sipasin. Tai kaverille sanotaan "voin mä nyt yhden ottaa, huomenna ei ole töitä eikä siippakaan pienistä välitä". Siis töitä on heti aamusta ja siippa odottaa kaulimen kanssa kotona, mutta siinä odottaa. Hyvä ja ennen kaikkea -rehellinen- vastaus päihteen väärinkäyttäjältä löytyy aina tarvittaessa. Totuuden kanssa vastauksella ei ole mitään tekemistä ja sen hän myös tietää, mutta jättää huomiotta ja kääntää asian toisinpäin tai sysää syyn muille.

Kun tämän kuvion ymmärtää ja toimii vastoin päihteistä mielihyvää saavaa vaistoaan, voi jälleen tavoittaa elämisen jalon taidon. Kaikille päihteiden kanssa riutujille ohjeeksi. Te ette ole ainoita, meitä on paljos samassa veneessä. -KEMIA- Kysykää, Etsikää, Menkää, Iloitkaa, Aloittakaa. Eilinen on jo historiaa, huomista emme tiedä, eletään tässä ja nyt. Näin lienee joku jo todennut. Tuo loppu on ihan oma (tietäkseni) nostatus.

Maailma ei ole eikä tule olemaan täydellinen. Täydelliseen voi pyrkiä, joskus lähes onnistua. Silti epätäydellinen voi jollekin olla täydellinen.

Nimimerkki:

Six feet under_melkein

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/alkoholi/sietamatonta-julmuutta>